

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 83/2019
02.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број .., чији је пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 163/2019 од 06.06.2019. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 02.07.2019. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 163/2019 од 06.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 14.06.2019. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 163/2019 од 06.06.2019. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзања поступка у предмету Управног суда 21У 2749/19. Предлагач истиче да Управни суд није узео у обзир чињеницу да је од иницирања управног поступка па до подношења приговора ради убрзања поступка протекао рок од око годину дана у коме није одлучено о његовом захтеву за повраћај двоструко плаћеног износа таксе у висини од 5.000,00 динара Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји његову жалбу и преиначи ожалбено решење тако што ће усвојити приговор ради убрзања поступка, утврдити да је дошло до повреде права на суђење у разумном року, наложити Управном суду да, у року од три дана од дана пријема одлуке, одлучи по тужби због ћутања управе у предмету 21-У 2749/19 и предлагачу досудити одређене трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 17. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим

распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда 21У 2749/19 и Р4 у 163/19 утврђене су следеће чињенице: да је предлагач, у својству тужиоца, поднео дана 22.02.2019. године Управном суду тужбу против туженог Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Стари Град, због недоношења решења о повраћају двоструко плаћене таксе за упис права својине у износу од 5.000,00 динара по захтеву од 14.06.2018. године; да је Управни суд дописом од 29.03.2019. године тражио од туженог да достави одговор на тужбу са списима предмета; да је у фази припремног поступка предлагач дана 29.05.2019. године поднео приговор ради убрзања поступка у овом предмету.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Имајући у виду све чињенице и околности овог случаја, по налажењу Врховног касационог суда, правилно је поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету тог суда 21У 2749/19, јер је управни спор започео подношењем тужбе 22.02.2019. године, а управни поступак подношењем захтева предлагача од 14.06.2018. године, па укупно трајање управног поступка и управног спора за сада не оправдавају тврдњу предлагача да му је повређено право на суђење у разумном року. Наиме, случајеви који, према свим околностима, имају посебан значај за подносиоца приговора или за њега постоји ризик због одуговлачења поступка, захтевају нарочиту марљивост у поступању, односно посебну и изузетну хитност, где се и реално краће време трајања поступка може сматрати неразумним. Ако је суд преоптерећен нерешеним предметима, изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се предмети тада решавају по приоритету или по посебном значају за подносиоца, а не по редоследу пријема предмета у суд. У овом конкретном случају, предмет који се односи на повраћај административне таксе у износу од 5.000,00 динара нема приоритетни значај због кога би предмет требало прекоредно решавати без обзира на чињеницу што се ради о тужби због ћутања управе.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да предлагачи нису успели у поступку.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић